

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Druga strona postępowania: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dochodzi do naruszenia wyłącznego prawa producenta fonogramów do zwielokrotniania jego fonogramu na podstawie art. 2 lit. c) dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾, gdy z jego fonogramu zostały pobrane minimalne urywki dźwiękowe, które zostały przeniesione do innego fonogramu?
- 2) Czy fonogram, który zawiera przeniesione z innego fonogramu minimalne urywki dźwiękowe stanowi kopię innego fonogramu w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/115/WE ⁽²⁾?
- 3) Czy państwa członkowskie mogą ustanowić przepis – taki jak § 24 ust. 1 UrhG – który precyzuje, że zakres ochrony wyłącznego prawa producenta fonogramów do zwielokrotniania [art. 2 lit. c) dyrektywy 2001/29/WE] i rozpowszechniania [Art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/115/WE] jego fonogramu jest ograniczony w swej istocie w taki sposób, że samodzielny utwór, wykonany w ramach swobodnego używania jego fonogramu, może zostać wykorzystany bez jego zgody?
- 4) Czy utwór lub inny przedmiot ochrony w rozumieniu art. 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE jest używany dla celów cytowania, gdy nie jest rozpoznawalne, że jest wykorzystywany obcy utwór lub obcy inny przedmiot ochrony?
- 5) Czy przepisy prawa Unii dotyczące prawa producenta fonogramów do zwielokrotniania i rozpowszechniania [art. 2 lit. c) dyrektywy 2001/29/WE i art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/115/WE] oraz wyjątków lub ograniczeń tych praw (art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/29/WE i art. 10 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/115/WE) pozostawiają w prawie krajowym zakres swobody w ramach transpozycji?
- 6) W jaki sposób – przy określaniu zakresu ochrony wyłącznego prawa producenta fonogramów do zwielokrotniania [art. 2 lit. c) dyrektywy 2001/29/WE] i rozpowszechniania [art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/115/WE] jego fonogramu oraz zakresu wyjątków lub ograniczeń tych praw (art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/29/WE i art. 10 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/115/WE) należy uwzględnić prawa podstawowe wynikające z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej, Dz.U. 2006, L 376, s. 28.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj (Rumunia)
w dniu 9 sierpnia 2017 r. – IQ/JP**

(Sprawa C-478/17)

(2017/C 347/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: IQ

Strona pozwana: JP

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 15 wyrażenie „sądy państwa członkowskiego, do których jurysdykcji należy rozpoznanie sprawy co do istoty” odnosi się zarówno do sądów rozpoznających sprawę w pierwszej instancji, jak i do sądów rozpoznających środek zaskarżenia? Chodzi tu o ustalenie, czy na podstawie art. 15 rozporządzenia nr 2201/2003 ⁽¹⁾ sprawa może zostać przekazana sądowi lepiej umiejscowionemu, jeżeli właściwy sąd, do którego zwrócono się o przekazanie sprawy sądowi lepiej umiejscowionemu, jest sądem drugiej instancji, podczas gdy sąd lepiej umiejscowiony jest sądem pierwszej instancji.
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, w jaki sposób właściwy sąd, który przekazał sprawę sądowi lepiej umiejscowionemu, powinien potraktować orzeczenie wydane w pierwszej instancji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia) w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Neculai Tarola/Minister for Social Protection**(Sprawa C-483/17)**

(2017/C 347/23)

*Język postępowania: angielski***Sąd odsyłający**

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym*Strona wnosząca odwołanie:* Neculai Tarola*Druga strona postępowania:* Minister for Social Protection**Pytania prejudycjalne**

Jeśli obywatel innego państwa członkowskiego Unii po upływie pierwszych dwunastu miesięcy korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się przybędzie do państwa przyjmującego i pracuje (na innej zasadzie niż na podstawie umowy na czas określony) przez okres dwóch tygodni, za który otrzymuje wynagrodzenie, a następnie pozostaje bez pracy w sposób niezamierzony, czy taki obywatel zachowuje status pracownika przez okres nie krótszy niż kolejne sześć miesięcy do celów art. 7 ust. 3 lit. c) i art. 7 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾, w sposób uprawniający go do otrzymywania świadczenia z pomocy społecznej lub, w zależności od sytuacji, świadczeń z zabezpieczenia społecznego, na takiej samej podstawie, jak gdyby był obywatelem będącym rezydentem państwa przyjmującego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (za pośrednictwem Nika Eytona jako przedstawiciela procesowego)**(Sprawa C-491/17)**

(2017/C 347/24)

*Język postępowania: angielski***Sąd odsyłający**

Supreme Court of the United Kingdom